

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

20. Dies Februarii. Fit miseris mors fine morte, finis sine fine, defectus sine defectu, quia & mors vivit, & finis semper incipit, & deficere defectus nescit. Sanctus Gregorius lib. 9. Moral. cap. ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

ina? Insanabilis est dolor tuus, propter multitudinem iniquitatis tuae, & propter dura peccata tua, hæc fecit tibi. Hinc ira, rabies, furor, infania, odium, desperatio. O quisquis hæc legis, si lecta, vera esse credis, quomodo non aliter vivis? Cogita qui sint illi, qui in loco tormentorum cruciantur; Nonne sunt illi qui fuerunt ejusdem tecum naturæ, conditionis, ætatis, fors & ætatis & studii; addicti quondam iisdem, quibus tu modo vitis? Nonne & eadem, ut tu modò, commiserunt peccata? si igitur illi propter simillima tuis scelera perierint, cur non & tu similiter times te periturum? Fateor adhuc potes, dum spiras sperare. Tu vero quisquis nunc ardès in orco, æternum ardebis: & ideò heu! illud mæstum tibi occino.

Non est quod speres, æterni criminis hæres.

20. DIES FEBRUARII.

Fit miseris mors sine morte, finis sine fine, defectus sine defectu, quia & mors vivit, & finis semper incipit, & deficere defectus nescit. *Sanctus Gregorius lib. 9. Moral. cap. 49.*

Æterni. I.
ras.

TAndem post longos viarum anfractus, & semitarum ambages, quibus per subterranei illius spælei funesta loca deduxi, pervenisti ad pœnarum extremum, ad ipsam tormentorum metam, quo cum nihil necesse infelicius, nec
time

timeri funestius, nec fingi atrocius possit, hic gradum fige: quia illud est inter omnia tormenta, palmarum tormentum. Hoc autem non aliud est, quam tormentorum omnium, & singulorum Æternitas. Pondus immensum, de quo cogitare est horror, audire pavor, pati immensus dolor: & hoc non timeri, similis stupor. O quam sunt feralia, tanquam è flammis nubibus excussa tonitrua, illa bina, quæ illorum auribus perpetuò personant vocabula. Semper, Nunquam. Semper in orco, nunquam in cælo, semper à Deo, nunquam cum Deo; semper in incendio, nunquam in refrigerio, semper in tenebris, nunquam in luce, semper in labore, nunquam in quiete; semper in dolore, nunquam in gaudio; semper miser, nunquam fælix, semper flere, nunquam ridere; semper pati incipere, nunquam desinere: semper premi omni malo, nunquam frui ullo bono. O quisquis hæc legis, vel hanc paginam funestam quam legis, irriga tuis lachrymis, ne & tu illas binas voculas Semper, Nunquam, unquam tuis excipias auribus.

II. Ibi anima primùm clarè intelligit, & sentit quid sit Deus; quale sit animæ bonum, Deus visus, & amatus: quam hoc solum sit ejus bonum, & quod se privavit in æternum, suâ culpâ. Hoc unum perpetuò cogitat. *Nunquam videbo Deum*, nulla spes, nulla melioris status expectatio. Cupit, & desperat simul se visurum Deum. Horret simul quod quærendum videt: blasphematur, odit, execratur, quod summè tamen amandum novit. Vitane dicenda sit an mors; quod vivant, aut neutrum, an utrumque simul, difficile est definire: nam vitalis quædam mors est, mors est bonorum omnium, vita malorum omnium.

nium. Quod timent, habent, & quod habent, timent: quod magis amant, magis cruciat; quod magis quærunt, magis ab eis fugit: finem pœnarum quærunt, & dum vident nullum esse, tantò magis illum quærunt, & tantò magis indè cruciantur. Ita juxtà tesseram, *Fit miseris mors sine morte*, &c. Ideò frendent, indignantur, ringuntur, ferociunt, suumque in Deum ac seiplos furorem exonerant, suam ipsorum discerpunt carnem, indignantes se devorare invicem non posse. Præ suspensorum magnitudine pectus dirumpunt, carnem immortaliter passibilem unguibus discerpunt, in creatorem ingnitas blasphemias exomunt, qui suppliciiis hinc eos intermediabilibus, adeòque desperatis addixit, ut vermis non moriatur, vita finem non accipiat, Judex miseratione non moveatur, patronus partes defendendas non suscipiat, mediator non intercedat, carnifex torquendo non defatigetur, ignis denique nunquam exinguatur.

III. O lector, ut sis inter electos, imitare regium Vatem canentem, (a) *Annos aternos in mente habui: annos, inquam, non illos*, quos ad solis cursum dimetitur, qui non ampliùs è duodecim mensibus, & duobus quinquaginta hebdomadis, è trecentis sexaginta quinque diebus, & sex horis, sed è pura aternitate componuntur. Ibi decades, centenarios, millia, centena millia, milliones, centeni milliones, millionum milliones, & infinita millionum millia annorum elapsa cum sint, tantundem est ac si nihil fuissent. Et hæc misera miserimis illis aternitas, Infernorum est infernus, abyssorum abyssus. Tamen
sum-

(a) *Psal. 76. 8.*

Februar.

Tessera.

139

summè justus est Deus, quia justissimum est, ut, qui libertate sua, interim dum non peccare potest, abutitur, eâdem, in Dei manus incidendo & æternitatis domum ingrediendo, privetur: & cùm ejus rebellio contra Deum malitiam includat infinitam, supplicio duratione infinito puniatur: quia teste D. Gregorio. (a) *Ad magnam justitiam pertinet judicantis, ut nunquam careat supplicio, qui nunquam voluit carere peccato: & ut idem qui creaturis abusus est, per creaturas castigetur, & qui dæmonum suggestionibus paruit, ab iisdem dæmonibus crucietur. Et hic finis esto de æternitate, cujus nullus est finis. Tu, antequam pertingas ad viæ tuæ, hoc est, vitæ, metam, ut concipias æternitatis metum, occine tibi illud crebriùs.*

Non venit ad metas, orci miserabilis atas.

21. DIES FEBRVARII.

Omnia anima, aut Christi sponsa, aut Diaboli adultera est. *August. in Gen. ad lit.*

Una nobis I.
sit cura ne
Anima
peccat.

E Merxisti ex orco adhuc vivus, ne illo immergaris perenniter mortuus, proderunt quæ suggeram meditando argumenta. Anima tua hic in terris ad momentum accola, erit semel in domo Æternitatis perpetuo incola. Hic stat in bivio: ut enim gemina est domus Æternitatis, Inferorum, cælorum, sic gemina est quæ ad eam ducit semita, lata vitiorum, arcta virtutum. Per illam te manuducit Diabolus, per hanc Christus. Si

Anima

(a) 4. *Dialog.*